Només és tràfic d´influències

Només és tràfic d´influències

Un dels grans valors de les converses del cas Manga que Diari de Girona publica des de dimarts és la normalitat amb què els implicats fan i desfan sense pudor. Que algú necessita un lloc de treball per un parent o un amic? No hi ha cap problema sempre i quan aquest algú tingui influència. Que hi ha un escull amb un ajuntament que no vol entrar en el joc? Tampoc hi ha cap problema, s'estira del fil de coneguts -sempre que tinguin influència- i es maquina fins que l'alcalde baixa del burro. Les intervencions telefòniques tenen aquest valor. Posen al descobert situacions que els implicats mai admetrien a un periodista però de les quals presumeixen davant de familiars i amics. Situacions que per a ells són el més normal i habitual del món i que no els preocupen el més mínim fins que surten publicades. El gran dubte ara és com acabarà aquest escàndol. És probable que en res o gairebé res, perquè aquesta normalitat amb què els implicats mouen els fils s'acaba traslladant a tots els estaments de la societat, inclòs el judicial. Ens acostem perillosament a la possibilitat que l'argument de "només és tràfic d'influències" s'acabi acceptant.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/opinio/2014/02/22/nomes-trafic-dinfluencies/657603.html?utm_source=rss